

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและแบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) Comparing the Reading Comprehension Achievement of Mathayomsuksa I Students between Using Normal Approach Exercises and Murdoch's Integrated Approach (MIA) Exercises

ณัฐธิดา ปฐมพุทธิธรรม¹ นันทิพย์ องอาจวานิชย์²

Nattanicha Patomputtitum¹ and Namthip Ongardwanich²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสามงามชนูปถัมภ์ จังหวัดพิจิตร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 26 คน สอนโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 26 คน สอนโดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MAI) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ 2) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) 3) แบบฝึกการอ่านจับใจความรูปแบบปกติ 4) แบบฝึกการอ่านจับใจความตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) 5) แบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มอิสระกัน และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มไม่อิสระกัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ แบบฝึกรูปแบบปกติ แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค

¹นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร, Master of Education Degree in Thai Language, Naresuan University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, Asst. Prof. Dr., Faculty of Education, Naresuan University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: นางสาวณัฐธิดา ปฐมพุทธิธรรม, nattanichap62@nu.ac.th

รับเมื่อ 17 มิถุนายน 2564 แก้ไข 26 สิงหาคม 2564 ตอบรับเมื่อ 27 สิงหาคม 2564

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) compare the reading comprehension achievement of the Mathayomsuksa one students between teaching by using normal approach exercises and teaching by using Murdoch's integrated approach (MIA) exercises, 2) compare the reading comprehension achievement of the Mathayomsuksa one students before and after learning through using the normal approach exercises, and 3) compare the reading comprehension achievement of the Mathayomsuksa one students before and after learning through using the Murdoch's integrated approach (MIA) exercises. The population was Mathayomsuksa one students, academic year 2020, Samngamchanupatham school, Phichit province. The sample group was Mathayomsuksa one students divided into two classrooms gathering from using purposive sampling method. The control group consisted of 26 students in Mathayomsuksa 1/3 taught by using the normal approach exercise, while the experimental group consisted of 26 students in Mathayomsuksa 1/4 taught by using Murdoch's integrated approach (MIA) exercises. The tools used in this research consisted of 1) reading comprehension lesson plans of normal approach exercises, 2) reading comprehension lesson plans of Murdoch's Integrated approach (MIA) exercises, 3) reading comprehension exercises of normal approach, 4) reading comprehension exercises of Murdoch's integrated approach (MIA), and 5) a reading comprehension achievement test. The statistics used for data analysis were mean, percentage, standard deviation, independent samples t-test, and dependent samples t-test.

The research results showed that: 1) The mean of students' reading comprehension achievement taught by using Murdoch's integrated approach (MIA) exercises was higher than that of the students taught by using normal approach exercises at the .05 level of significance. 2) The mean of students' reading comprehension achievement after learning through using the normal approach exercises was higher than that of before at the .05 level of significance. 3) The mean of students' reading comprehension achievement after learning through using the Murdoch's integrated approach (MIA) exercises was higher than that of before at the .05 level of significance.

Keywords : Reading comprehension achievement, Normal approach exercise,

Murdoch's integrated approach exercise

บทคัดย่อ

การอ่านถือเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ เพราะเป็นกระบวนการที่มนุษย์ใช้แสวงหาความรู้และรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ การอ่านทำให้ได้รับความรู้ พัฒนาการคิด ซึ่งการอ่านนั้นเกิดประโยชน์ต่อทั้งตนเองและส่วนรวม ดังกระแสพระราชดำริสตอนหนึ่งในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ถึงความสำคัญของการอ่าน ความว่า “ข้าพเจ้าเห็นว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตอันเป็นประโยชน์แก่ตนและสังคมในเชิงวิชาการ การอ่านมิใช่เพียงเป็นการรับสาร

เท่านั้น แต่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความคิด และภูมิปัญญาอันซับซ้อน” ดังที่ จีรวัดมณี เพชรรัตน์ (2556, หน้า 5) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมยุคปัจจุบัน เพราะเราต้องแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การเคลื่อนไหวด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การอ่านส่งเสริมให้ผู้อ่านมีพัฒนาการความรู้และความคิด เข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งจะช่วยให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคโลกข้อมูลข่าวสาร การอ่านเป็นเครื่องแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารและความเจริญก้าวหน้าศาสตร์ต่าง ๆ โดยไม่มี

ขีดจำกัด ใครอ่านมากก็รู้มาก เพราะไม่ว่าจะอ่านเพื่อจุดประสงค์ใดก็ได้ประโยชน์ทั้งสิ้น การอ่านที่ดีมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านจะต้องสามารถอ่านจับใจความสำคัญและสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะสำคัญอย่างมาก เพราะสามารถช่วยให้บุคคลทั่วไปเข้าถึงเรื่องที่อ่านรับรู้ข่าวสารได้ถูกต้อง สมถวิล วิเศษสมบัติ (2554, หน้า 73) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความว่า เป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็น เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความได้ การอ่านในระดับสูงขึ้นไปย่อมทำได้ยาก สอดคล้องกับ ดวงใจ ไทยอุบล (2550, หน้า 123) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความสำคัญว่า เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชีวิตในยุคปัจจุบัน และเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นในด้านการดำเนินชีวิตหรือเป็นการศึกษา

จากการเรียนการสอนของโรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งนักเรียนควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนเพื่อไม่ให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนวิชาต่าง ๆ ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าว พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความสำคัญได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีความสนใจในด้านการอ่าน ไม่เห็นถึงความสำคัญในการอ่าน ไม่สามารถสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน และไม่สามารถแยกใจความหลักหรือใจความรองของเรื่องได้ นอกจากนี้ปัญหาที่เกิดจากตัวของเด็กนักเรียนแล้ว ปัญหาอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการอ่านจับใจความของนักเรียน คือ จากครูผู้สอนและวิธีการสอน เนื่องด้วยในการเรียนนั้น ระยะเวลามีอย่างจำกัด จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนฝึกฝนเพิ่มเติมได้ เทคนิคการสอนของครูที่ซ้ำซากจำเจ ไม่เกิดการกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ไม่อยากอ่าน

การจะพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสูงขึ้นได้นั้น นอกจากครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนในแบบต่าง ๆ แล้ว ยังจำเป็นต้องมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ ครูอาจใช้สื่อต่าง ๆ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้ชุดการสอน การสอนโดยใช้เกม หรือการใช้แบบฝึก เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแบบฝึกมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เพราะแบบฝึกนั้นเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ ดังที่ จันจิรา มะโนเพ็ญ (2558, หน้า 9) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าแบบฝึกนับเป็นสิ่งสำคัญสำหรับครูที่ใช้พัฒนาฝึกทักษะกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความชำนาญ แม่นยำ และมีความคล่องแคล่ว ซึ่งแบบฝึกถือเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงต้องฝึกฝนอยู่เสมอ สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, หน้า 96) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่า การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกบ่อย ๆ จะทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเรื่องหาวิชาได้ดี เนื่องจากนักเรียนจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น หากแบบฝึกนั้นเป็นแบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพย่อมส่งผลให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี

รูปแบบของแบบฝึกก็ถือเป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งในการพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียน ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบการสอนอ่านแบบ MIA เป็นวิธีการที่เมอร์ดีอค อาจารย์สอนภาษาอังกฤษแห่งหนึ่งแห่งมหาวิทยาลัยคูเวต ได้คิดค้นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษ โดยยึดหลักจิตภาษาศาสตร์ มาใช้ในการสอน โดยใช้ชื่อว่า A more Integrated Approach หรือ MIA เป็นการเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้ทักษะต่าง ๆ ควบคู่กันไป ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ 7 ขั้นตอน คือ 1) การถามนำก่อนการอ่าน (Priming question) 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) 3) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) 5) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring information) 6) การเรียงโครงสร้างอนุเฉท (Jigsaw Exercise and Paragraph structure) และ 7) การประเมินผล (Evaluation) ซึ่งทั้ง 7 ขั้นตอนนี้สามารถนำมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนได้ ดังที่ สมบัติ จันทร์ครุฑ (2548) กล่าวว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีความสามารถด้านการอ่านที่สูงขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนอ่านตามแบบคู่มือครู

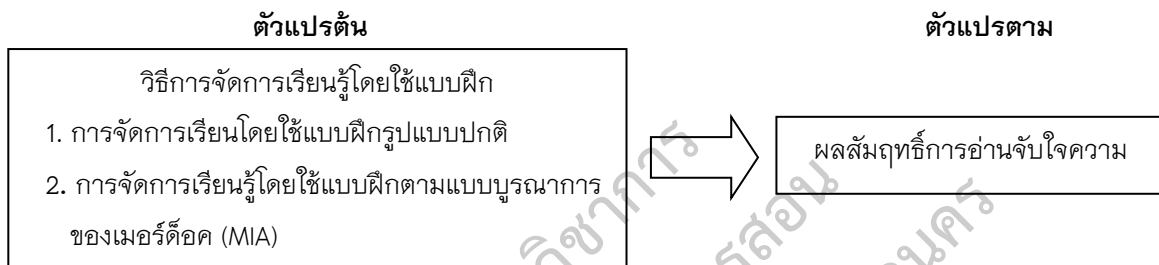
จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ จังหวัดพิจิตร ซึ่งผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงประโยชน์ของการใช้แบบฝึกที่จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ความแม่นยำในเรื่องหา

เพราะผู้เรียนจะได้ฝึกการอ่านจับใจความซ้ำจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่สูงขึ้นตามลำดับ และเพื่อให้เห็นถึงคุณภาพของแบบฝึกและการพัฒนาที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงเลือกทำการวิจัยเชิงทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ จังหวัดพิจิตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสามง่ามชนูปถัมภ์ จังหวัดพิจิตร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 52 คน โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานด้านภาษาไทยใกล้เคียงกัน ซึ่งพิจารณาจากคะแนนการสอบเข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาไทย โดยที่กลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 26 คน สอนโดยการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/4 จำนวน 26 คน สอนโดยการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
3. แบบฝึกเพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความรูปแบบปกติ จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ 1) นิทานชวนอ่าน 2) ข่าวสารชวนวิเคราะห์ และ 3) แสนเสนาะบทกลอนสอนคิด
4. แบบฝึกการอ่านจับใจความตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) จำนวน 3 เล่ม ได้แก่ 1) นิทานชวนอ่าน 2) ข่าวสารชวนวิเคราะห์ และ 3) แสนเสนาะบทกลอนสอนคิด
5. แบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้ทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนและหลังเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ มี 30 ข้อ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีแบบแผนการทดลอง คือ Pretest Posttest Control Group Design (นิคม ตั้งคะพิภพ, 2543, หน้า 315)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนทั้ง 2 กลุ่มตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ใช้เวลาย่อยละ 12 ชั่วโมง แต่ใช้วิธีการสอนที่ต่างกัน คือ กลุ่มทดลองใช้วิธีการสอน โดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ
3. ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง (ฉบับเดียวกันกับก่อนเรียน)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ และการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยสถิติการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent samples t-test)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระกัน (Dependent samples t-test)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่เป็นอิสระกัน (Dependent samples t-test)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มอิสระกัน และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ และแบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) โดยสรุป มีดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุม หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 17.73 และกลุ่มทดลอง หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 21.15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และเมื่อทำการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึก ตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึก รูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุม ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.35 คะแนน และ 17.73 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลอง ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.88 คะแนน และ 21.15 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ย พบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เป็นแบบฝึกที่มีการมีขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบและชัดเจน เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสนทนาที่ใช้ทักษะต่าง ๆ ควบคู่กันไป ซึ่งแบบฝึกประกอบด้วย กิจกรรมการเรียนรู้ 7 กิจกรรม คือ 1) การถามนำก่อนการอ่าน (Priming question) 2) การทำความเข้าใจคำศัพท์ (Understanding vocabulary) 3) การอ่านเนื้อเรื่อง (Reading the text) 4) การทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง (Understanding the text) 5) การถ่ายโอนข้อมูลในรูปแบบอื่น (Transferring information) 6) การเรียงโครงสร้างอนุกรม (Jigsaw Exercise and Paragraph structure) และ 7) การประเมินผล (Evaluation) ทั้ง 7 กิจกรรมการเรียนรู้เหล่านี้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความอย่างเป็นขั้นตอน มีการทำความเข้าใจคำศัพท์ การเชื่อมโยงเนื้อหาและแนวคิด จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนให้สูงขึ้น ในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ ไม่มีโอกาสได้ฝึกตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถอ่านจับใจความได้ดีเท่ากับกลุ่มทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราภรณ์ บุญรงค์ (2554) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้รับการฝึกซ้ำ ๆ การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกบ่อย ๆ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดี เพราะนักเรียนจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวรรณ เรียมศรี สิทธิเนติกุล (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความซ้ำ ๆ ตามขั้นตอนการเรียนรู้ทั้ง 7 กิจกรรม ซึ่งในแต่ละกิจกรรมตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) นั้น เป็นการดึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยในการค้นคว้าความหมาย สร้างความเข้าใจ เมื่อนักเรียนได้ทำความเข้าใจในเนื้อหาก็ย่อมมองเห็นถึงความสัมพันธ์ของรายละเอียดในเรื่อง และเข้าใจถึงจุดหมายของเรื่องนั้น ๆ ได้ แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความที่สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ สุวรรณไตร และคณะ (2555) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอคที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนของการอ่านและการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค (MIA) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนได้อย่างแท้จริง

2. ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำวิธีการเรียนรู้ ขั้นตอน และการใช้แบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ก่อนที่นักเรียนจะทำฝึกด้วยตนเอง และควรให้นักเรียนมีการศึกษา เรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั่วโมงเรียน

3. ครูผู้สอนควรตรวจสอบและจัดเตรียมแบบฝึกให้เพียงพอ ต่อจำนวนนักเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน เพื่อการประหยัดเวลา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบฝึกการอ่านจับใจความตามแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน

2. ควรนำแบบฝึกตามแบบบูรณาการของเมอร์ต็อก (MIA) ไปศึกษากับตัวแปรต่าง ๆ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านเพื่อประเมินค่า

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความด้วยแบบฝึกรูปแบบอื่น เช่น แบบฝึกตามรูปแบบการอ่านแบบ SQ4R แบบฝึกตามรูปแบบ DR-RT แบบฝึกตามรูปแบบ KWL plus

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรวัดณ์ เพชรรัตน์. (2556). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จันจิรา มะโนเพ็ญ. (2558). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการคิดสาระพระพุทธศาสนา เพื่อส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2550). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม ตังคะพิภพ. (2543). สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา : มโนทัศน์และการประยุกต์ การวิเคราะห์ความแปรปรวน การวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มะลิวรรณ เรียมศรี สิทธิเนติกุล. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ช่างทอง.
- วีระศักดิ์ สุวรรณไตร. (2555). ผลการใช้ชุดแบบฝึกการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษร่วมกับวิธีการสอนอ่านแบบบูรณาการของเมอร์ต็อกซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สมถวิล วิเศษสมบัติ. (2554). วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.